

Gittin

— erkanipek · 19 Aralık 2012

Gittin,
Öznesi sensizlik oluyor bu şiirin,
Bütün sesli harfler sessize çekiliyor
Sükûta bağlıyor kalemim
Adını anmaz oldu hecelerim
Yoksun
Ve eksiksin herşeyden.

Gittin,
Yarınları yok ederek
Geceler çaresiz, geceler sensiz
Çocukluğumun masumluğu yok artık
Nereye gideceğimi bilmeden savruluyorum
Kimsenin fark edemediği uçurumlara
Katili oluyorsun düşlerimin.

Gittin
Vakit yokluğunun en acımasız saati
Tükendi bütün seviyorum'lar
Adı yokluk olan bir şehre demir atıyorum
Arıyorum seni umutsuzca
Yoksun biliyorum.

Hep karanlıklarda aradım seni
Arnavut kaldırımlarını eze eze
Işığı yanmayan sokak lambaları altında
Geceyi sana yaza yaza aradım
Korkmadan ama ağlayarak aradım seni
Bulamadım.

Derin ahlar çeke çeke aradım seni
Yıldızlara sora sora
Denize vuran dalgalarda aradım seni
Sonbaharda düşen yapraklarda
Özlemlerde aradım seni

Bulamadım.

Yağın yağmurların sesinde aradım seni
Buğulu camların ardında
Tıkır tıkır işleyen zamanda aradım seni
Akrep ve yelkovanın buluştuğu anlarda
Dualarda aradım seni
Bulamadım.

Yoktun
Ve hiç olmayacaksın da
Hoşçakal olmayan'ım
Ben artık adı sen'sizlik olan bir şehirdeyim

erkanipek